

[Hans Nielsen.]

Madsen-Mygdal her i Landet. Den var jo et Udslag af den Lappo-Bevægelse, der blev rejst af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og andre. Forhaabentlig vil vi snart have bortelimineret alle Rester fra hin sørgelige Periode, ligesom Valget har gjort en voldsom og brat Ende paa den forrige Regering.

Jeg skal ikke fortabe mig i Forslagets Bestemmelser. Vi kender dem jo alle. Det er det mest forvirrede Tøjeri, der nogen Sinde er blevet til Lov her i dette høje Ting, og de Domme, der er blevet afsagt siden Lovens Vedtagelse i Forhold, der kunde falde ind under Loven, er af en saadan Art, at de fuldt ud bekræfter, at Loven er fuldstændig unødvendig, overflødig og skadelig for Retsbevidstheden. Jeg vil i alt Fald sige, at efter at Dommeren i Horsens havde afvist Sagen ude fra Gjedved og ikke vilde paadømme den efter Tugthusloven, er Loven fuldstændig umulig, set fra vort Standpunkt.

Jeg skal ikke her komme dybt ind paa denne Affære, men kun fremhæve, at en stor Venstregaardmand uden nogen Grund jog sin Arbejder bort, derefter tog han Vinduer og Døre bort i det Hus, hvor denne boede, og da det ikke var tilstrækkeligt til at fordrive ham fra Kommunen, gik han til Sogneraadet for at faa ham gjort brødløs for Sognets Vedkommende. Den paagældende blev forfulgt paa alle Maader saa langt, man kan forfølge et Menneske, der har Kone og Børn, ude paa Landet.

Dommeren skød, da han skulde afgøre Sagen, denne Lov til Side, hvilket ikke forundrer mig, eftersom han selv havde erklæret under Retsforhandlingerne, at Tugthusloven var en mærkelig Lov, og dømt Gaardejeren efter § 116 i den gamle Straffelov. Efter denne Retsafgørelse kan Arbejderne ikke have nogen som helst Tillid til, at de vil faa nogen Retsbeskyttelse efter Tugthusloven.

I Fjor forelagde Handelsministeren her i Tinget et Forslag om Lovens Ophævelse, og det blev vedtaget og sendt over til Landstinget, hvor man imidlertid var af en anden Mening og lod Loven blive staaende. Det forekommer mig, at denne Optraeden af Landstinget maa man forkaste fra dette høje Tings Side. Alle ved, at denne Lov er brændemærket saa at sige af alle ansvarlige her i Landet. Handelsstanden, Industrien, Haandværkerne, Arbejderklassen og en Række andre Institutioner har brændemærket Loven som en uværdig Lov for vor Tid her i Danmark. En Deputation, der

repræsenterede 12 000 Landhaandværkere, var hos Handelsministeren i Fjor og anmodede ham om at skaffe os af med Loven. Der er ingen Tvivl om, at langt den største Del af Befolkningen ønsker denne Lov afskaffet, og under disse Forhold er det ganske utilstedeligt, at Oppositionen i Landstinget misbruger de fire Stemmers Flertal, de har, til at opretholde denne Lov.

Jeg vil gerne ende med at rette en Forespørgsel til Venstres ærede Ordfører. Egentlig burde jeg rette den til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, men det ærede Medlem Hr. Slesbager kan jo ogsaa svare paa den. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard holdt i Sommer, som jeg allerede tidligere har omtalt, i Skibelund Krat en Tale, hvor han sagde, at man maatte bøje sig for Folkets Afgørelse, for den almindelige Valgrets Sejr, selv om den gik Venstre imod, og det ærede Medlem sagde, at Landstinget kunde vel modsætte sig en Ting, men efter en passende Prøvetid maatte man alligevel lade Folket faa sin Ret.

Nu vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. Slesbager, om han er enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i denne Opfattelse af de politiske Forhold her i Landet, og om det ærede Medlem ikke synes, at det nu efter al den Modstand, der har rejst sig mod denne Lov, og efter at dette Tings Flertal antagelig meget snart anden Gang vedtager Ophævelsen, er paa Tide, at den bliver bragt ud af Verden, saa meget mere som man i sidste Sommer vedtog en ny Straffelov, hvor der i § 260 er givet Lovbestemmelser, der fuldt ud dækker over alt, hvad der kan være forsvarligt at lovgive om paa dette Omraade.

Jeg anbefaler altsaa det foreliggende Lovforslag om Ophævelse af Tugthusloven til en meget hurtig Behandling og Gennemførelse i dette høje Ting.

Slesbager: Da Regeringen forrige Aar fremsatte sit Lovforslag om Ophævelse af Loven om Værn for Arbejds- og Erhvervsfrihed, gjorde den det ud fra den Opfattelse, som kom til Orde i Bemærkningerne til Forslaget, at Loven vilde kunne have skadelige Følger for dansk Erhvervsliv og de i dette beskæftigede Personer, saavel Arbejdsgivere som Arbejdere, og derhos paa skadelig Maade forrykke Befolkningens Syn paa og Tillid til Domstolene. Det var de Hovedgrunde, man havde til at foreslaa Loven ophævet.

Vi er af den modsatte Opfattelse. Vi mener ingenlunde, at Loven kan have skadelige Følger for dansk Erhvervsliv,